

Prosinec 2013

SAMARITÁN

SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

magazín

Radostné Vánoce

Charita
sv. Anežky Otrokovice

Samaritán - služby pro lidi bez domova
Moravní 936, 765 02 Otrokovice; tel.: 577 925 083

Obsah

Slovo vedoucího.....	1
----------------------	---

Události

DP Samaritán provozuje internetové poradenství už více jak půl roku.....	2
Samaritán uspořádal 2. ročník turnaje ve stolním tenise.....	2
Podpůrná skupina v ADS.....	3
Pracovníci Samaritánu jako lektori na Dnech prevence sociálního vyloučení.....	4
Klienti azylového domu venčili psy z útulku.....	4
Promítání o Novém Zélandu.....	5
Návštěva Městského divadla ve Zlíně.....	5
Rozhovor se starostou Otrokovic panem Mgr. Jaroslavem Budkem.....	6
Jak vnímají klienti ADS Vánoce.....	8
Vánoce - minulost a současnost.....	9
Recept - vánoční štóla.....	11

Zkratky

SSLD - Samaritán - Služby pro lidi bez domova (zastřešuje všechny níže jmenované služby)

ADS - Azylový dům Samaritán

NS - Noclehárna Samaritán

DP - Dluhové poradenství Samaritán

TPS - Terénní program Samaritán

Zřizovatelem těchto služeb je Charita sv. Anežky Otrokovice

Úvodník

Vážení čtenáři,

v dnešním úvodníku bych se chtěl zamyslet nad stavem sociálních služeb vzhledem k vyčerpání pracovníků administrativou. Nejsem sice velkým pamětníkem, ale začínám nabývat dojmu, že jsme se ocitli v „době papírové“. Když tak nad tím přemýšlím, jsem vlastně rád za každou nečekanou návštěvu klienta, ať už s ním musím řešit něco zásadního či drobnost, jinak by se moje práce skládala vesměs jen z vyplňování tabulek a spisů.

Budiž, u mě to není tak tragické. Pro klienty jsou zde jiní – sociální pracovníci a pracovníci v sociálních službách. Ale i u nich vnímám velké přetížení papíry. Nechť mi pracovníci OSV, ÚP a další promi-

nou, ale vždy jsem byl velmi rád, že oproti nim mají sociální služby to kouzlo, že pracovníci mohou pracovat s klienty do hloubky a papíry jsou až druhořadé. Ano, souhlasím. Je zapotřebí mít nějaký systém evidence práce. Nemůžeme vytvářet prostředí neřízené autonomy. I vzhledem ke způsobu financování z veřejných zdrojů. Ale kde je práce s klientem, když pracovník myslí na to, kolik ještě musí vyplnit dokumentů a kolik mu jich ještě přibude.

Vím, že hledat nějaká východiska ze stávající situace je velmi obtížné. Ale je mi záhodno na tuto záležitost upozornit a Úvodník mi k tomu dává skvělou příležitost, proto jsem neodolal a napsal tento komentář. Do budoucna můžeme mít jen skromné přání, aby papírování nepřibývalo, ba naopak ubývalo, a my bychom se mohli plně věnovat pomoci lidem, pro kterou jsme tady.

Na závěr přeji všem čtenářům příjemné chvílky vánoční, co nejméně předvánočního shonu a vše nejlepší do nového roku

jménem svým i jménem pracovníků střediska Samaritán – služby pro lidi bez domova.

Mgr. Tomáš Bernátík, vedoucí Samaritán – služby pro lidi bez domova

Dluhové poradenství Samaritán provozuje internetovou poradnu již více jak půl roku

Od února 2013 má naše služba Dluhové poradenství Samaritán nový internetový portál:

www.poradnasamaritan.cz, který se zabývá dluhovou problematikou. Jeho součástí je i internetová dluhová poradna. Prostřednictvím této internetové poradny mohou lidé pokládat dotazy pracovníkům naší poradny, kteří jim je zodpoví prostřednictvím tohoto internetového portálu.

Doposud jsme takto zodpověděli přes 60 dotazů od více jak 45 tazatelů. Dostáváme dotazy nejen od občanů z našeho regionu, ale v hojné míře i z jiných koutů naší republiky. V průměru obdržíme od

našich tazatelů dva dotazy týdně.

Nejčastěji se dotazy našich klientů týkají problematiky exekučního a insolvenčního řízení. Avšak dostáváme i dotazy, které se svým charakterem již prolínají i s jinými právními oblastmi, jako například obchodní právo, daně, zdravotní pojištění, dědické řízení apod.

Celkově vnímáme tento projekt velmi pozitivně. Povědomí o Dluhové poradně se ještě více dostává mezi veřejnost. Navíc jsou zde uloženy dotazy, na které hledají odpověď další případní tazatelé, tak se nás opět neptají.

Mgr. Ondřej Prchlík, sociální pracovník Dluhové poradenství Samaritán

Samaritán uspořádal 2. ročník turnaje ve stolním tenise

Po úspěšném prvním ročníku Turnaje ve stolním tenise Samaritán jsme se v letošním roce rozhodli pro jeho opakování. Tentokrát naše pozvání přijali zařízení pro lidi bez domova ze Zlína, Vsetína a Olomouce. Jako v loňském roce, tak i letos přijal záštitu a finančně tuto akci podpořil starosta města Otrokovice Mgr. Jaroslav Budek. Šlo vidět, že hráči trénovali a úroveň turnaje se zvedá. Celkem se akce zúčastnilo 18 hráčů, kteří se nejdříve utkali ve třech skupinách a poté se ve vyřazovací části snažili probít až do finále. Mezi 4 nejlepší se probjovali hráči ze Vsetína a Otrokovice. Nakonec los v semifinále svedl proti sobě hráče Otrokovice a Vsetína. Tímto se tedy utkali v boji o medaile vždy zástupci odlišných zařízení. První i třetí místo nakonec obsadili hráči Vsetína. Na otrokovické zbylo druhé a čtvrté. Na Turnaji nešlo jen o sportování, ale šlo především o setkání, vzájemné uvědomění si, že lidi, kteří jsou bez domova, zažívají stejné strasti i jinde a vzájemnou podporu. Vypadá to, že se z tohoto

turnaje stává tradice a věříme, že v něm budeme pokračovat i v dalších letech.

Mgr. Tomáš Bernatík; vedoucí SSLD

Podpůrná skupina v ADS

V našem Azylovém domě Samaritán se snažíme uživatelům nabízet mimo základní činnosti také různé programy a aktivity, které je mohou rozvíjet a pomáhat jim v začlenění do společnosti. Současnou novinkou je tzv. podpůrná skupina. Skupinu vede externí pracovník, který absolvoval dlouhodobý psychoterapeutický výcvik a do ADS dochází. Cílem je vytvořit pro uživatele bezpečné zázemí uzavřené skupiny, kde mohou sdílet své názory, postoje, pocity k tématům, která se jich dotýkají. Formou skupinové práce za pomoci různých technik u účastníků může dojít k lepšímu sebepoznání, uvědomění si priorit a stanovení aktuálních cílů. První setkání proběhlo 17. 10. 2013. Skupina se schází zhruba v čtrnáctidenním intervalu, bude se jednat o šest setkání do konce roku 2013. Poté bude zhodnoceno

dosavadní fungování, z čehož
vyplyne, zda je zájem o další
pokračování.

*Bc. Kamila Moštková, sociální pracovnice
ADS*

Pracovníci Samaritánu jako lektori na Dnech prevence sociál- ního vyloučení

Dne 26. 9. 2013 uspořádal Úřad
práce ČR – krajská pobočka ve
Zlíně konferenci při příležitosti
„Dne prevence sociálního vylouče-
ní“. Mezi jinými zajímavými
příspěvky v programu mělo své
místo rovněž téma *Bezdomovectví*
– *sociální problém dnešní doby*.
Toho se mluveným slovem a svými
prezentacemi skvěle zhostili
Mgr. Vlastimil Paciorek, terénní
pracovník Terénního programu
Samaritán a Bc. Kamila Moštková,
sociální pracovnice Azylového
domu Samaritán. Podělili jsme se
se zúčastněnými návštěvníky z řad
odborníků i veřejnosti o informace
z naší profese a přiblížili jim
cílovou skupinu lidí bez domova
a danou problematiku. Děkujeme
organizátorům za pozvání a příle-
žitost moci se podělit o naše

postřehy z praxe s ostatními a také
účastníkům děkujeme za jejich
pozornost a dotazy.

*Bc. Kamila Moštková, sociální pracovnice
Azylového domu Samaritán*

Klienti azylového domu venčili psy z útulku

Už podruhé jsme vyrazili na
návštěvu za psími obyvateli
zlínského Útulku pro zvířata
v nouzi na Vršavě, kde jsme mohli
tentokrát vidět i kočičí přírůstky.

Vypůjčili jsme si čtyři pejsky
rozmanitých barev, ras a velikostí
Jarmila jsme již znali z minula
a přibyl nám Sam, Terezka a Sára.
V horkém dnu jsme zvolili okružní
trasu lesíkem a kolem Lázní
Kostelec nazpět. Ani jsme se
nenadáli a vyhrazené dvě hodinky

časů se nachýlily ke konci naší procházky.

Ještě po příjezdu zpět na Azylový dům jsem z okna kanceláře slyšela uživatele, kteří se shromáždili v altánu a povídali si, kdo měl jakého pejska a sdíleli své zážitky s nimi.

Bc. Kamila Moštková, sociální pracovnice Azylového domu Samaritán

Promítání o Novém Zélandu

Zajímavou akcí pro uživatele AD bylo promítání a povídání o cestování po ostrovech Nového Zélandu. Uživatelé se skrze autentické zážitky sociálního pracovníka mohli seznámit s pestrá nabídkou přírodních krás.

V naší kulturní místnosti se tak setkala 12 uživatelů, kteří živě diskutovali a komentovali jednotlivé fotky i poznatky této země. Měli

možnost vidět a slyšet reprodukováný tanec Maorského kmene, způsob sadařství a farmaření a skrze fotky poznat fjordy, pohorí i faunu Nového Zélandu. V závěru byli nalákáni na další povídání, a to o Thajském Bangkoku.

Mgr. Aleš Jaroš, sociální pracovník

Návštěva Městského divadla ve Zlíně

Dne 12. listopadu se v Azylovém domě Samaritán schylovalo k velké události. Společně s pěti uživateli jsme se vypravili na divadelní představení o Zikmundovi a Hanzelkovi do Městského divadla v e Zlíně. Při příchodu jsme byli provedeni zákulisím divadla, kde jsme s velkou pozorností sledovali různé druhy opon a otáčejícího se jeviště. Společně s námi bylo divadlo zaplněno

početnou skupinou studentů, kteří vždy po zhasnutí světel propukli v neřízený řev. Naší výhodou a pro některé uživatele i překvapením bylo VIP místo v lóži, kde jsme divadelní představení měli jako na dlani. I přes dlouhou délku byli všichni návštěvníci spokojeni a tak jsme se mohli spokojeně kulturně naplnění vrátit na Azylový dům. Děkuje Městskému divadlu Zlín za tento nevšední zážitek.

Mgr. Aleš Jaroš, sociální pracovník

Rozhovor se starostou Otrokovic panem Mgr. Jaroslavem Budkem
Ptal se Mgr. Tomáš Bernatík

Pane starosto, jaké máte zkušenosti s lidmi bez domova?

Lidé bez domova jsou různorodá, vnitřně strukturovaná skupina.

Jsou takoví, kteří se do této složité životní situace dostali vlastním přičiněním, a to buď nezodpovědným přístupem k řešení svých životních situací, či osobní pasivitou nebo určitou mírou naivitu při řešení majetkoprávních problémů v rodinách, například při rozvedech, či jinak. Dále je tady skupina těch, kteří se do této situace dostali bez vlastního přičinění. Tady se jedná zejména o ty, kteří ztratili práci a nedostávaly se jim prostředky na placení nájmu. Bezdomovectví je bohužel produkt společenského systému, ve kterém nyní žijeme. Přiznám se, že mé osobní zkušenosti s lidmi bez domova nejsou příliš bohaté. Nicméně se s nimi setkávám na akcích, které pro ně organizuje Samaritán a mám možnost s nimi pohovořit o jejich osobních osudech, o tom jak se do této situace dostali, co bylo jejich příčinou. Také občas potkávám některé, kteří byli součástí mého dětství a vyrůstali vedle mě na Bahňáku. A to je věřte tomu velmi skličující. Ne všichni, ne většinově, ale je tady nezanedbatelná část

lidí bez domova, která aktivně hledá cestu, jak z této situace vybřednout a věřte tomu, že se to některým opravdu podařilo.

Co si myslíte, že by se mělo udělat pro lidi bez domova, dělá se toho v Otrokovicích dostatek?

Město Otrokovice a Charita svaté Anežky vykonávají řadu aktivit, které lidem bez domova umožňují aktivně zlepšit svou životní situaci. V zimním období jim umožňuje využívat služeb tzv. Sedárny, kde mohou klienti přečkat mrazivou noc, a každý zájemce dostane teplou polévku s pečivem. Pro zachování osobní hygieny pak slouží veřejná sprcha s charitním šatníkem, pro levné ubytování pak Samaritán a pro základní informaci o sociálních dávkách či možnostech bydlení pak kurátor. Obě organizace rovněž těmto lidem dávají informace, návody a předkládá příležitosti, jak se vymanit z této složité životní situace. Je to dost? Nevím. Nicméně to není určitě málo. Co nám aktuálně chybí? Je to nízko prahové denní centrum, které by značnou část těchto služeb zku-

litnilo, sloučilo do jednoho místa a služby výrazně zlevnilo.

Co byste udělal, kdybyste se ocitl na ulici?

Než by nastala tato situace, udělal bych vše pro to, aby nenastala. A když už by nastala, rozhodně bych aktivně hledal cestu ven. Ale přiznejme si, jak bych se zachoval, to by prověřila až situace sama. Nicméně mají mou velikou úctu a uznání všichni, kteří si v této situaci zachovají úctu sami k sobě a hledají řešení a východiska. Ale je potřeba, abychom jim dali šanci. Těm, kteří o ni stojí.

A nyní na jiné téma. Blíží se doba Vánoc, řekl byste nám, jak prožíváte vánoční svátky?

Vánoce dnes vnímám trochu jinak, než jako kluk. Tenkrát jsem se těšil hlavně na dárky, nyní je to dárek setkání s celou rodinou. S těmi, které mám rád.

Jakou tradici máte na Vánocích nejraději?

Zpíváme koledy. Vzpomínám si, když naše děti byly ještě malé, poslední koledy zpívaly ve zrychleném tempu, protože teprve po nich jsme rozbalovali dárky.

Jak vnímají klienti ADS Vánoce

Pan Vašek (38 let)

„Pro mě jsou Vánoce deprese. Nikdy to u nás v rodině nebyla moc dobrá doba. Otec pil. Snažili jsme se, aby vše bylo nachystáno, ale měl jsem z toho divný pocit. Vždycky jsem byl na Vánoce smutný, brával jsem si směny v práci.“

Pan Jaroslav (73 let)

„Na Vánoce mi chybí rodina. Dcery jsem neviděl od tří roků. Člověk si tuplovaně uvědomí, že je na světě sám.“

Pan Honza (46 let)

„Vánoce jsou kouzlo, je to krásné, když jste dítě. Jak člověk stárne, tak zjišťuje, že je to i o něčem jiném, o penězích. Není to jen radost, ale

i přetvářka.“

Pan Ladislav (60 let)

„Vánoce pro mě znamenají klid, mír, setkání s rodinou.“

Pan Ondřej (58 let)

„Na Vánoce by měl být klid, pohádky. Dřív to bylo lepší v paneláku s děckama, stromček, ani do práce jsem nechodil, bral jsem si volno. Děti dostaly kolekce. Já jsem míval přesčasy, nebyl jsem líný.“

Pan Roman (62 let)

„Vánoce jsou pěkná věc. Je to tradice. Vždycky si vzpomenu na rodinu, kde jsem trávil Vánoce jako malý, dostával dárky. Ale matku tím nemyslím.“

Pan Ludvík (38 let)

„Vánoce jsou pro mě jedním slovem nic. Když už jednou prožije člověk Vánoce sám, tak už je to pak pro něj obyčejný den. Ne, že bych to tak chtěl, ale nechci si to připouštět.“

Pan Karel (60 let)

„Vánoce jsou nejkrásnější při koledách, když vám někdo hraje na klavír. To jsem dříve měl.“

Pan Tomáš (36 let)

„Minulý rok jsem poprvé trávil Vánoce na azylovém domě, bez rodiny. To je těžké.“

Pan Miroslav (40 let)

„Vánoce už neřeším asi dvacet let. Předtím také nebyly nic moc, i když pár dobrých si pamatuju.“

Pan Jiří (34 let)

„Když se řekne slovo Vánoce, tak to pro mě znamená svátek s rodinou.“

Vánoce - minulost a současnost

Pan Vladimír

Když jsem byl kluk, znamenali pro

mě Vánoce hlavně cukroví, pohádky a úklid. Když zazvonil zvoneček, pod stromkem byl dárek pro každého a vím, že se nesměl potrhát papír. Dárky byly a často to bylo na dluh. Myslím, že trochu se ztrácela ta citová stránka. Mamka měla nejradši vždycky toho nejmladšího a ostatní to museli vydržet.

Teď pro mě mají Vánoce hořký nádech, nemůžu je trávit s dcerkou a to bych chtěl. I tak bych chtěl letos být s rodinou a objet všechny čtyři sourozence včetně mamky. Pokud by se to povedlo, rád bych dceru přivedl za babičkou a třeba i za dědou.

Pan František

Vánoce mám propojené se strojením vánočního stromku a pak se „zobkalo“ co bylo dobré. Z těch klasických zvyků jsme odlívali olovo a pouštěli skořápky na vodě. Pod stromkem jsem pak většinou měl hračky a největší radost mně vždycky udělal kopačák. Vánoce na AD budu trávit v poklidu, udělám si rybu nebo řízek a chci si koupit nové boty, tím si udělám

radost. Největší radost by mně ale udělalo, kdybych neměl dluh, který mi vzniknul za byt. Když se zamyslím nad oblíbenou pohádkou, tak je to Obušku z pytle ven a Princezna se zlatou hvězdou na čele. Mám rád ty klasické pohádky, ty novén se mi moc nelíbí.

Milí přátelé dobrého jídla a pití, přiblížil se nám ten krásný čas Vánoc. A co by byly Vánoce bez tradičního německého cukroví, nicht wahr?

Prosвіštíme si spolu jeden recept, se kterým zaručeně sklídíte ovace nadšených strávníků.

Co na to budete potřebovat:

750 g polohrubé mouky
275 g másla
90 g jemného cukru
75 g droždí
180 ml vlažného mléka
100 g rozinek
80 g sladkých sekaných mandlí
30 g hořkých sekaných mandlí
70 g kandovaných citronů
30 g kandovaných pomerančů
1 lžíce citrónové kůry
1 špetka soli
1 ks vanilkového lusku - dřev
1 špetka skořice
1 špetka mletého kardamomu
1 špetka muškátového oříšku
30 ml rumu

Postup přípravy

* Na vál nasype trochu mouky a do středu vytlačte důlek. Přidejte

droždí, trochu mléka, cukr a vymíchejte lehké těsto. Nechte vykynout.

* Pak přidejte zbytek mouky, zbytek mléka a na kousky nakrájené máslo. Důkladně zpracujte na pevné těsto.

* Pak nechte na teplém místě asi 20 minut kynout. Zatím smíchejte ostatní přísady a propracujte do těsta. Znovu nechte asi 30 minut kynout.

* Pak zformujte těsto do tvaru štol (nebo do 3 malých štol).

* Koncem silnější vářečky, nebo ručně vytlačte 2 podélné žlábký.

* Položte na plech pokrytý pečicím papírem a pečte v troubě při 180 °C asi 50 minut.

* Po vychladnutí štolu bohatě potřete rozpuštěným máslem a hustě posype moučkovým cukrem.

Suroviny jsou pro 2 kg štolu. Štolu pečte 2-3 týdny před podáváním.

Mgr. Vlastimil Paciorek, TPS

*Prejeme vám radostné prožiti
vánočních svátků*

SAMARITÁN
SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

Charita
sv. Anežky Otrokovice

Zlínský kraj

OTROKOVICE

MĚSTO
NAPAJEDLA